

● **הרר עמרמון, כימיה: הסטר**
דנטים אדישים, כי הם אימוטטי
טים. זה קשור לאווירה הכללית
בארץ, התיאשות מניסיונות לש-
נות דברים. קשור גם לאופי ולמג-
מה הכללית של התקופה בישראל,
וכנראה בעולם כולו, להסתדר בצור-
רה אישית מיספחחית.

● **הפרופסור גירעון פישר**
זון, ריקן הסטורנטי: בישר-
אל יש חופש מוחלט, וכל אחד יכול
להביע את דיעותיו בחופשיות. אין
צורך בהפגנות, כדי להביע דיעות.
למעשה, גם אין סיבות מפוצצות
להפגנות יענק. גם הלחץ המתמיד
מגביר את האדישות.

● **סיגלית בנאי, קולנוע: אני**
אדישה כמו כולם. יש דברים
שאיכפת לי מהם. המצב הפוליטי,
למשל, חורה לי, אבל אני לא עושה
שום דבר. למה? זו שאלה נורא
קשה. לא יודעת.

● **עדי הרר, יזיר התאחדות**
הסטורנטיים: הסטורנטי ישראל
יותר מבוגר. לפעמים הוא נשוי,
ושכר-הלימוד, יחסית, גבוה. הפעי-
לות המיפלגתית היא דווקא מחוץ
לאוניברסיטה, ונראה שהשרות הצ-
באי הביא לאנטי ביחד, ורצון
לפתח את האינדיווידואל.

● **הפרופסור הנם קרייטל,**
פסיכולוגיה: אי אפשר להכליל,
ה תלוי במיקרה. אני מוצא שהס-
טורנטיים מגיבים על דברים הנוג-
עים להם. ההשוואה לסטורנטיים
בחו"ל אינה הגונה, כי פה הם
מתחילים ללמוד בגיל מאוחר.

● **רחלי אברמוביץ, חינוך**
ללקיירי שמיעה: לסטורנטי שעי-
שה 62 ימיימילואים בשנה אין זמן
להפגנות. הוא צריך להשלים את
כל החומר שהפסיד, נוסף עלי-
האדישות היא חלק מאופיינו,
ותוצאה של מחשבה שבמילא אי-
אפשר לשנות.

● **אורי קלכמן, מישפטים:**
לאנשים יש דיעות ועמדות, אבל
המעורבות היא לארדווקא דרך
האוניברסיטה. האוניברסיטה נוע-
דה ללימודים, ולהפגנות יש גופים
אחרים. במדינה דמוקרטית יש
אופוזיציות נוספות, פרט לסטר-
דנטים.

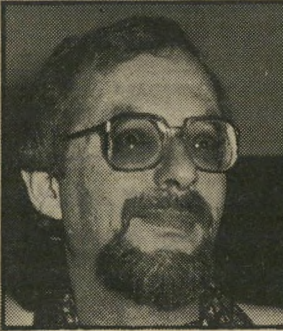
● **שריהחיןוד, יצחק נבו:**
בארצנו יש דמוקרטיה, וכל אחד
יכול להביע את דיעותיו והשקפו-
תיו. הסטורנטיים מתחילים ללמוד
בגיל מבוגר יחסית. לכן מקדישים
זמנם ללימודים. רק כאשר משהו
הכריח, לפי השקפתם, הם יוצאים
להפגנה.

● **ברמל אבייזחק, מישפ-**
טים: אני משוכנע שהאנשים,
שתפקידם להחליט מה יהיה, עדי-
שים מה שהם רוצים, לכן אני
אדיש. בכנסת לא מתחשבים כדי-
עות הציבור. הציבור יודע, ולכן
מפתיע שהציבור ממשיך ללכת
לקלפי פעם בארבע שנים ולבחור.

● **מינה רוזנברג, חינוך והיי**
סטוריה: יכולת ההשפעה שלנו
היא נמוכה. גם 20 אלף סטורנטיים
בהפגנה לא ישנו כלום. הממשלה,
שבה רואים רוגמה רעה, גורמת
לחוסר מוטיבציה. ככל שהזמין
שהשאל ייתר נלחמים אלה באלה,
כך קטנה יכולתנו להשפיע.

● **הדוקטור יריב בן-אליע**
זר, מומחה לתיקשורת-הדי-
מונים: הסטורנטיים הם חלק מכי-
לל הציבור. זאת מדינה אדישה,
והם כמו אמא שלהם ואבא שלהם.
הקונסנזוס פה הוא מילת-מפתח.
אין פלורליזם, ולא היה. השמרנות
היא התנועה הלאומית.

● **גילה כביה, חינוך וספי**
רות: אנחנו דור המקבל את הכל
כמוכין מאליו. נולדנו למצב סטאי
טי, ואין בנו כל רצון לשנות אותו.
אנחנו ילדי-שמנת, שלא רוצים
להתאמץ. עשינו צבא, ובכך אנו
חושבים שמילאנו את חובותינו
למדינה.

● **חן מנחם, כימיה:** אני לא
חושב שסטורנטיים הם אדישים.
תמיד יש קצת פעילות פוליטית,
קצת הפגנות נגד שכר-לימוד,
והרכה הצהרות. אני אישית לא
מעורב בפעילות, אבל ממה שאני
רואה סביבי, יש לי הרגשה שאי-
נשים מעורבים.

● **מיכל שרון, לימודים בלי**
ליים: בישראל, כשנותנים לך
סתירה בלחי אחת, אתה מגיש את
השנייה. זה ישראלים. אנחנו עם
שחי עם המון צרות ומתח יומיומי,
והאירועים המוצעים גורמים לאי-
נשים לראות בהפגנות דבר שולי.
כמו העם, כך גם הסטורנטיים.

● **חייב מיכאל קלוזר, לשעי**
בר יזיר אגודת הסטורנטיים
בתל-אביב: יחסית לא מתעי-
נינים, אך זה נתון לשינויים
בהתאם לתקופה. הגיל והצבא
תורמים לאישישות, והעובדה שרוב
הסטורנטיים לא גרים במעונות. לכן
אין דגירה משותפת על רעיונות.

● **עורד פלדמן, מדעי-המדעי**
נה ויפאנית: אנשים לחוצים על
בחינות ולימודים. כל מה שמעניין
אותם זה ללמוד ולעשות כסף.
צריך גם לצלם חומר, לצלם הרר-
צאות וטיפה גם לחיות, ואז לא
נשאר זמן להפגנות.

● **עדי עציץ, הנדסה:** מטריד
אותי שהאוניברסיטה הפכה מוסד
פוליטי. אני לא אדיש, אבל הפעי-
לים באוניברסיטת תל-אביב הם
שמאלנים, ולהם אני אדיש.

● **יעקב פרנד, רפואה:** ברפ"ר
אה יש דתיעה מפוליטיקה. כל אחד
טומן דיו בכיסים כדי שלא יהיה
מוזהה עם דיעה מסוימת. קיים גם
חוסר-אמונה ביכולת שלנו לשנות.
מעורבות באגודה היא קרשקפיצה
לקראת קאריירה פוליטית, ולא את
כולם זה מעניין.

● **ג'אבר פואד, חשבונאות:**
עצלנים. כל רוח הלחימה מושקעת
בלימודים, וחוזן מזה גם עובדים,
ואין כוח לדברים אחרים. מסתמן
אופי כללי, שבו הסטורנטיים סומי
כים על אחרים, שייזו דברים וישנו
מה שטעון שינוי.

● **אייל גרם, נציג הפקולטה**
למישפטים באגודת-הסטור
דנטים: הסטורנטיים עברו את
חווית ה"ביחד" בצבא, ועכשיו הם
עושים טובה כשהם מעורבים
במשהו. הם יודעים להגיד שהי-
אגודה לא עושה כלום, אבל כשיש
הפגנה, איש לא טורח להגיע.